

'Studjers en klurgers', het blijft lastig

ACHTERGROND STUDENTENHUISVESTING

- Directeur Nijestee hekelt klagen van burgers over studenten

Door Bram Hulzebos

Groningen 'Als je in Groningen *De Dorpskrant* leest zou je de indruk kunnen krijgen dat 'Stadjers' ontzettend veel overlast ervaren van studenten'. Het is de eerste zin uit een blog dat Pieter Bregman, directeur van woningcorporatie Nijestee, publiceerde op de gemeentelijke campagnesite *Leven in Stad*. Deze campagne is bedoeld als smeermiddel voor de soms stroeve relatie tussen studenten en hun burens.

In zijn blog hekelt de corporatiedirecteur de klagende burgers ('klurgers') die de fietsen op straat, de bankstellen in de tuin, het nachtelijk geklos op de trap van gehorige, vaak vooroorlogse woningen niet trekken. Studenten zijn ook Stadjers ('Studjers') met evenveel rechten en plichten als iedereen, stelt Bregman.

Bregman vindt dat 'het onderbuikgevoel dat achter de 15-procentsnorm zit niet deugt'. 'Vul voor studenten een andere groep in (ouderen, homo's of Antillianen) en Nederland zou te klein zijn'.

In tegenstelling tot Bregman, vindt het stadsbestuur wel dat de klurgers een punt hebben. Al jaren proberen ze de overlast terug te brengen in wijken zoals de Schildersbuurt, de Zeeheldenbuurt en de Korrewegwijk. Ook in buitenwijken als Vinkhuizen en Paddepoel neemt het aantal studentenhuizen hand over hand toe. De 15-procentsnorm is een maatregel om de overlast te beperken, ook zijn er bijvoorbeeld fietsenrekken neergezet in straten waar veel studenten wonen. Ruim een jaar geleden werd Selwerd enige tijd 'op slot gedaan' voor studjers, naar aanleiding van klachten van klurgers. Klap op de vuurpijl was de gemeentelijke eis aan verhuurders om hun woning volkomen geluidsdicht te maken. Een eis die overigens niet houdbaar bleek.

Particuliere verhuurders verzonnen in de tussentijd allerlei listen om toch zoveel mogelijk studenten te kunnen huisvesten. Het ombouwen van gezinswoningen tot drie ap-

partementen met ieder een eigen voordeur is de nieuwste truc op het repertoire. Eerder al bouwden ontwikkelaars (veelal tot verdriet van de burens) op tal van plekken in de stad de tuinen van hun studentenpanden vol.

In de tussentijd wees de politiek met de beschuldigende vinger richting de huisjesmelkers die op tal van plekken in de stad woningen opkochten, volstopten met studenten en zo de leefbaarheid om zeep hielpen. PvdA-wethouder Frank de Vries sprak op een gegeven moment over 'struikrovers' en Eelco Eikenaar, SP-voorman, pleitte er vorig jaar nog voor om binnen vijf jaar te stoppen met het vrijgeven van panden voor kamerverhuur.

Dit tot ergernis van de particuliere verhuurders. Daan Zethoven, een van de grootste particuliere verhuurders in de stad, wees er fijntjes op dat de 'struikrovers' al jaren gewoon doen wat de corporaties en de gemeente maar mondjesmaat lukt: de groeiende stroom studenten aan Rijksuniversiteit Groningen en Hanzehogeschool van een dak te voorzien. Grote plannen in overvloed, maar veel bouwprojecten voor jongeren komen niet of moeizaam van de grond.

Opvallend is wat dat betreft de aanbeveling die Bregman doet in zijn blog over de studjers en klurgers om de 'leefstijlconflicten' in goede banen te leiden: bouwen. Dat

bouwen blijkt niet overal van een leien dakje te gaan, onthult Bregman. Nijestee is betrokken bij de ontwikkeling van nieuwbouw rond Paddepoel. "Als ik zie hoe dat zich voortsleept, daar word ik knorrig van."

Er lopen discussies, zegt Bregman, met bijvoorbeeld de ondernemers die al in het winkelcentrum zitten. Die zitten niet te springen op de door Nijestee gewenste winkelstrip onder het studentencomplex. "Mag er een winkel in? Hoe zit het met parkeren? De winkeliers vinden wat van het plan. Het is met alle bouwprojecten zo: er moeten zeven stoplichten tegelijkertijd op groen staan", zegt Bregman.

▲ De studentenstudio's op het voormalige Cibogaterrein, tussen de Anthony Deusinglaan en het Oosterhamrikkanaal. Foto: Peter Wassing

”
Als ik zie hoe projecten zich voortslepen, word ik knorrig